

som gaa i deres lovlige, daglige Erhverv, og som ikke kunne faae deres daglige Brop uden at fare over Havet, de skulle ind under Undersogelse, hvorimod Gadevrenge, som miste Livet ved at seile ud med Vaade, hvor de ikke burde komme uden at faae Brygl, eller Lystbaade, som fylkes med tyve Menneſter, gjør man ikke Noget ved, det have de Lov til. (Verg: De ſkulde straffes!) Ja, jeg vil dog ikke have, at man ſkal overdrive det. (Stemmer: Hør!) Ja, hør, jeg figer, at den hpie Rigsdag overdriver det, naar den figer, at det er nødvendigt her paa dette Punkt at gribe ſaa ſterkt ind, ſom dette Forſlag gaar ud paa at gjøre. Da figer jeg, at ſaa overdriver man det. Man ſkulde ſjort ſe nogle Konſequenter med Henſyn til de øvrige Næringsbrug her i Livet, ſom man ikke har faa et Dinene op for, og deri bæve Bladene en ſtor Del af Skylden. Det er alſaa Et: Ulykker vilde ikke forhindres i noget ſynderligt Omfang ved denne Lov; der kan kun blive Tale om, at $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{5}$ af de Menneſter maatte vilde kunne reddes. Jeg vil endda ſætte Spørgsmaalſtegn derved. Men bageed denne mulige Nebning ligger den ſtore Hindring for en næringsdrivende Stand, ſom i det Dieblit, vi indføre diſſe ſtærpende Beſtemmelſer her i Landet, uden at vore Nabolande: Norge, Sverrig og Lybſkland have lignende Beſtemmelſer, uundgaaelig vil blive underkaſtet en ny Indſtrækning i Eſparten. Hvad vor Seilffibſart har lidt i de ſenere Aar ene og alene ved Dampffibene, behøve de Herrer blot at ſe efter i Bladene; det giver fig af fig ſelv, da Seilffibe, nu tidt ſælges for $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{5}$ af Prifen for nogle Aar ſiden. Og tænk ſaa paa Sømandsſtanden i det Hele! Vi have ſaa tidt Embeds-lønninger til Forhandling her, og Embedsmandene ſtulle avancere og avancere; det er en berettiget Fordring overfor Embedsmandene, men ſaa maa man ogſaa overfor Sømandsſtanden tænke paa: Hvorledes ſkal den fattige Sømmand og Matroſ kunne avancere, naar han ikke har Udſigt til at faae fat paa en Stude, og hvorledes ſkal en Skipper eller Smaarheder ernære ſin Familie, naar der paalegges ham diſſe Vaand, ſom der paalegges ham efter denne Lov, naar der ikke gjøres nogen Indſtrækning i den? Alſaa, jeg gaar kun med til det opſtillede Minimum, og jeg beder de Herrer betænke, at det er ikke alene Skibseierne og Skibsførerne, men Sømændene og alle de med diſſe Skibsførere ſammenhængende Familier, der komme til at lide under Loven, naar der gives den et for ſtort Omfang.

Jeg ſkal nu kun gjøre nogle Bemærkninger med Henſyn til de enkelte Vndringer til Lovforſlaget, hvor Udvalget jo deler fig paa en høift eiendommelig Maade; det kan ikke negtes, her er ikke eet Flertal og eet Mindretal, men der er eet Flertal om eet Punkt og et andet om et andet, i det Hele taget flere (Ufbrydſe). Ja, det er

ikke ſædvanligt i Lovforſlag, men det er her begrundet i Sagens Natur. Jeg ſkal, ſom ſagt, gjøre opmærksom paa, om der ikke, naar de Herrer ville have den indenrigſte Skibſart med, hvad jeg ikke vil, kunde være Grund til ogſaa at tage Vaade og den Slags Ting med; det er der, Ulykkerne ſte (Ufbrydſe). Ja, Vaade og Pramme. En Skibſinſpektør i Kjøbenhavn og en i Svendborg kunne ikke paafe, naar 20 Menneſter i Aarhus tage ud i en Vaad og drukne. Skulle de da have Lov til det? (Ufbrydſe). Ja, der burde dog maatte føres noget Tilſyn med den Slags Forhold (Ufbrydſe). Ja, hvor er Grænden? Skal Skibſinſpektøren paafe paa Smaafartſier i Indſøer? Jeg tror det ikke, men man kan godt optaſte det Spørgsmaal. Forſlaget under Nr. 3 har den ærede Ordſører for de paagjældende Forſlagsſtillere endnu ikke motiveret, ſaa jeg ſkal ikke indlade mig derpaa; men der er dertil ſtillet et Underændringsforſlag, ſom jeg er med til, fordi det fremſtiller et Princip, ſom maatte kan komme under nærmere Forhandling inden 3die Behandling. Det er nemlig Spørgsmaalet om, hvem man bør vælge til diſſe Skibſinſpektørpoſter. Derom ſkal jeg paa den ene Side meget villig indrømme — og det vilde jeg ogſaa have havt ind i Vndringsforſlaget, men kunde ikke finde Stemning derfor hos mine Medforſlagsſtillere —, at en Skibſbygger er en ligesaa vigtig Mand i det Forhold ſom en Skibſkapitain. Det er jo Noget, ſom nærmere kan komme under Overvejelſe. Men jeg vil ſige, at, hvad man ſaa end kommer til, er det givet, at den, ſom i det praktiſke Liv enten ſom Fører af et Skib eller ſom Skibſbygger, hvad enten det nu er af Seilffibe eller af Dampffibe, har den praktiſke Erfaring, ſom ſaadanne Folk have, er ſtillet ſaaledes, at Ingen let kan tænkes at være ſaa dygtig i dette Jag ſom netop dem, der høre til diſſe to Kategorier. Det tror jeg ikke, man kan negte, og jeg tror ikke, at man kan negte det billige Krav overfor Skipperſtanden, Skibſkapitainerne, ſom jo dog faae meſt med denne Lov at beſtulle, at de blive ſatte under Skibſinſpektører, ſom i det daglige Liv have Erfaring i den Retning. Om det ſkal være 3 eller 5 Aar, ſkal jeg være ligegyldig overfor; men jeg er med ſtor Fornøielſe med til at tage Skibſbygmestre op paa Forſlaget næſte Gang. Naar det har været ſaa megen Enighed om at ſætte 3 Skibſinſpektører og ikke 2, vil jeg ſige, at der var en meget ſtor Tilbøielighed til i Udvalget at gaa til 1, og naar man dog har undladt det, maa de Herrer tage det ſom en yderligere Indrømmelſe, at man ſtrækker og vækker fig ſaa langt, ſom man kan gaa til. Overfor Beſlutningen vil jeg ſige, at det er mig aldeles ubegrindeligt, om der ſaa blev 30 Skibſinſpektører, at Inſpektionen med Henſyn hertil kan blive Andet end ligefrem Slumpetrøf. Spørken 1, 2 eller 3 Skibſinſpektører, ja, jeg havde nær ſagt heller ikke